

MISHKAAT UL HARDI

નાશિર : મરકઝે તરબીયતે મુમેનીન, અલ-વિઝારતુલ અલવીયાહ, વડોદરા.

૨૪જુલ અસઠ - શાઅબાનુલ કરીમ ૧૪૪૬ / ૧૦ચુઆરી - ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૫

બીજ

હમારા દિલો દિમાગમાં જે વક્ત ઝમીન, ખેતી, ફસલ, અનાજનો તસવ્વુર આવે તો કુદરતી તૌર પર બીજ-હબ્બત-દાના નો સવાલ ઉભરીને આવી જાય છે. તેના બગૈર તખ્લીકે કાએનાત મુશ્કિન જ નથી. તેના સિવાય ઝમીનનું હોવું, ના હોવું થઈ જાય છે. હર ચીજની ઈબ્તેદા એક બીજ-નુક્તા-નુત્ફાથી છે. ઘલાહી કુદરત અને તેના નિગમથી ઝર્અ જેવી નાની-ના દેખાતી ચીજ, મૌસમ, ઝમીન યા માહોલ મુજબ આહિસ્તા-આહિસ્તા તેની શિકલ બદલીને મોટી થાય છે. તે કોઈ મુકર્રર વક્ત પર તેની અસલી-પુખ્તા સૂરત ઈખ્તિયાર કરે છે કે, જેમાંથી તેની જિન્સ અને નસલના બીજા બીજ પૈદા થાય છે. આ મુજબ તે ચીજનો વુજૂદ એક યા બીજી શિકલ-સૂરતમાં દુનિયામાં બાકી રહે છે.

કુરઆને કરીમની મુખ્તલિફ સૂરતોની આયતોમાં “બીજ” ની ઝિક્ક કરવામાં આવી છે, જેને “હબ્બત” કહેવાય છે. તે એ તરહ થઈ છે કે, અલ્લાહતઆલા બીજને ઝમીનની અંધારીઓમાં છુપાવીને રાખે છે. કોઈ શખ્સ રાયના દાના બરાબર પણ નૈકી કરીને કોઈ જગા પર મુકી આવશે તો પણ અલ્લાહતઆલા એને નૈકીનો સવાબ અતા કરશે. કોઈ શખ્સ ઝમીનમાં અનાજનો એક દાનો નાંખે તો અલ્લાહતઆલા તેમાંથી અનાજના ૭ કાન નમૂદાર કરે. આ માંથી હરએકમાં ૧૦૦-૧૦૦ દાના મૌજૂદ હોય તે મિસિલ કે કોઈ બંદો નૈકી કરે, તો અલ્લાહતઆલા તેના ફઝલો અહેસાનથી દુગનો-ચુગનો સવાબો અજર એને અતા કરે. જેમ અનાજના દાનાનું ઝુંડ કાનમાં પોશીદા હોય છે, તેમ અલ્લાહતઆલા બંદાના અજરને પોશીદા રાખે છે કે, જેને વક્ત આવવા પર ઝાહિર કરી દે છે.

બીજી એક જગા પર બયાન છે કે, અય મુમિન ! તમે આ દુનિયામાં રહીને આખેરતની ખેતી કરો. આ મુજબ ખેતી કરનાર શખ્સ નો ઈકબાલ-નસીબો ખૂબ બલંદ હશે. હવે, તમે જો ફક્ત દુનિયા વાસ્તે જ ખેતી કરશો તો તમારી મહેનત મુજબ તમારો રબ તમને ઝરૂર આપી દેશે મગર આખેરતમાં તમારો કોઈ નસીબો નહીં હોય. આની માઅના એ થાય કે, દુનિયા કરતા આખેરતની ખેતી ઝિયાદહ ફાયદામંદ હોય છે. દુનિયાવી મુઆમેલાતની ખેતીનો બદલો યહાં તક જ મહેદૂદ છે, મગર નૈકીના આઅમાલની ખેતીનો બદલો આખેરતની હદ તક બાકી રહે છે.

હિકમતના કિતાબમાં બયાન આવેલું છે કે, રસૂલુલ્લાહ બાવાજી (સ.અ.વ.વ.) ની રિસાલત-નુબૂવતની ઝમીનમાં અલ્લાહતઆલાએ હમને વસાવેલા છે. તેમાં નૈકીની ખેતી કરવાનું ફરમાન છે. આઅલામાં આઅલા નૈકી તે મૌ.અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.), નબી સાહેબના વસીએ અકરમની માઅરેફત અને મહબ્બત છે. હમને જો આ ઝમીનથી બહેતરમાં બહેતર ફાયદો ઉઠાવવો હોય તો હમને તેમાં વલાયતે અલીનું મુબારક બીજ બોવું પડશે. જેમ એક બીજને બરાબર ઉગવા વાસ્તે ખાતર, પાની, તડકો અને હવાની ઝરૂરત પડે છે, તેમ હમને આ બીજને ઝિંદા રાખવા વાસ્તે તવક્કુલ, શુક્ર, સબર અને હક્કનો સાથ લેવો પડશે. તો જ તે ઝમીનમાં નાખેલા બીજા બીજો બરાબર ઉગશે અને કામ લાગશે.

(બકીયહ પેજ નં. ૨ પર)

અય ફરમંદો ! ઉંમરને સાચવો. ખૈરને અપનાવો.

(પેજ નં. ૧ નું બાકી)

બયાન છે કે, મૌ.અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) ની વલાયતો વસાયતની માઅરેફતનું બીજ અગર કોઈ શખ્સ આ દુનિયામાં પોતાના દિલની ઝમીનમાં બોશે અને તેને હર હાલમાં સાચવશે તો અલ્લાહતઆલા તેની બરકતથી એના વાસ્તે આખેરતમાં શજરતે તૂબાની મિસિલ જન્નતમાં એક એવું મુબારક સરસઝઝ, ખુશબૂદાર, પુરબહાર, ફલ-ફૂલવાલું, રૌનકઅફરોઝ દરખ્ત ઉગાવશે કે, તેના સાયામાં એ શખ્સને હર તરહની નેઅમતનો ફેઝ હાસિલ થાશે. ફરિશ્તાઓની એક પૂરી જમાઅત એની ખિદમતમાં ખાસ તૌર પર મુકવામાં આવશે. આના બરખિલાફ જે શખ્સ નફરત અને કુફ્રનું બીજ બોશે તો એ મલહીન થાશે, જહન્નમમાં કાંટાવાલા કડવા દરખ્તના શદીદ અઝાબમાં ગિરફતાર થાશે. એને ખેતીની મહેનતનો કોઈ ફાયદો પહોંચશે નહીં.

કલામે રબ્બાની છે કે, “તમારા ઊંચાઓ તમારા વાસ્તે ખેતર છે, ઝરખેઝ-ઉપજાવ ઝમીન છે.” હરએક મુમિન એની ઝિંદગીનો ખેડૂત છે. ખેડૂત ઝમીન ખરીદવા નિકલે તો તેની બરાબર પૂછપરછ-તફતીશ કરે છે. ઝમીનની માલિકી, રસ્તો, પાની, તે પથરીલી યા કાંટાવાલી તો નથી ને, તેનો ઢાલ કઈ તરફ છે, તેની પોચાશ, શું તેના પર કોઈ બીજી તરહની ખેતી થઈ ચુકી છે, આસપાસની નદી-નાલાઓથી સયલાબ તો નથી આવતું ને, પાની જેટલું જમા કરવું હોય તેટલું જ થાય છે ને, તેને આસપાસ કોઈ બંજર જગા તો નથી ને યા બીજા લોગો કઈ તરહ ખેતી કરે છે, વગેરહ.

આ જ તરહ કોઈ મુમિન કોઈ બૈરોને પોતાના ઝૌજહ બનાવવાનો ઇરાદો કરે, નિકાહ કરવાની નિયત કરે, શરીકે હયાત બનાવવા પર તૈયાર થાય તો પહેલા, ખેડૂત જેમ એની ઝમીન ચકાસે છે, તેમ બૈરોની તફતીશ કરે. સબબ કે, એના નુલ્ફાનું બીજ તે બૈરોના શિકમ-રહેમની ઝમીનમાં પડનાર હોય છે. તે રહેમવાલા બૈરોનો ખાનદાની હસબ-નસબ શું છે, રિશ્તેદારો ની કૈફીયત અને સમાજી તઅલ્લુકાત, પરહેઝગારી, ખિદમત, ખસલતો, તીનત, સબરો શુક, ઝબાન-આંખ-અમલમાં નરમી, ખયાલાત-નઝરીયાત બરાબર છે કે નહીં તેની ખૂબ જુસ્તજૂ કરે, તે બાદ બૈરોને ઝૌજીયત વાસ્તે પસંદ કરે. દીનદાર બૈરોના સબબ ઔલાદની ફસલ કામિયાબ થાવી ઝરૂરી છે. તો જ મુમિનની ઝિંદગીનો મકસદ હાસિલ થયો એમ કહેવાશે.

રજબુલ મુરજજબનો મહીનો હમારા દરમિયાન મશહૂરો માઅરૂફ છે. તેની ઇબાદત અને રોઝા મકબૂલે બારગાહે સુખ્હાની છે. સાહેબે ઝુલફિકાર આ મુબારક મહીનાના માલિકો સાહેબ છે. “બીજ” ની ઝિક આ મહીનાના આઅમાલ સાથે રાખેતો રાખે છે. જેમ કોઈ પણ દરખ્તની ઇબ્તેદા તેના બીજથી થાય છે, તેમ શહરૂલ્લાહની ઇબાદતોના દરખ્તની ઇબ્તેદા રજબુલ મુરજજબ કે જે નાના રમઝાન છે, તેની બીજની મિસિલની ઇબાદતથી થાય છે. હમ મુમેનીન પર ઝરૂરી બની જાય છે કે, હમેં હમારા પાકીઝા ઝરખેઝ ઇમાની ખેતરમાં શહરૂલાહની બહેતરીન ફસલ વાસ્તે રજબ મહીનાની ઇબાદતોના કામિલ અને તાકતવર બીજ બોધએ.

“અઘ્યામુલ બીઝ” યાઅની આ મહીનાના નૂરાની દિવસોમાં કાઅબતુલ્લાહના બાતિનમાં યાઅની અલ્લાહતઆલાના મુનવ્વર ઘરના રહેમ-શિકમ-પેટમાં એક એવું ઝૌફિશા-પુરનૂર બીજ નમૂદાર થયું કે, જેના નૂરે અઝલીને આજે અને કેયામતના દિન તક અહલે ઈસ્લામ, પૂરા આલમના મુસલમાનો સજદો કરતા રહેશે, યુમતા રહેશે, દીદાર કરતા રહેશે, બખ્શિશો ગુનાહ વાસ્તે રોતા રહેશે અને મુરાદે દિલી માંગવા ઇત્તિજા કરતા રહેશે. આ “બીઝ” નું “બીજ” કયું છે !!! તે છે ઉકદાકુશા, મુશ્કિલકુશા, વસીએ મુસ્તફા, પિદરે મુજતબા, માલિકે કુલ કફા, માઅનીએ લાફતા, મૌ.અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) નું.

(બકીયહ પેજ નં. ૬ પર)

અય ફરમંદો ! વક્તને સાચવો. ખૈરમાં ઈસ્તેમાલ કરો.

આજકાલ

તાઅજ્જલ-જલ્દી કરવું, શિતાબીથી કામ લેવું તે શયતાનનું કામ છે. ઉતાવલ કરવામાં શયતાન શામિલ થઈ જાય છે. શાયદ કે, શિતાબીથી તે કામ કાચું રહી જાય યા તેનો અસર જ કાઈમ ના થાય યા તેના વક્ત પહેલા પૂરું થઈ જાય. આ સૂરતે હાલમાં તાઅજ્જલ કરવાથી કામમાં બરકત રહેતી નથી. મગર એવી ચંદ ચીઝો છે કે, જેમાં શિતાબી કરવી જોઈએ, જેમકે, દીકરીની શાદી કરવામાં યા ફકીરને સદકો આપવામાં યા મહેમાનદારી કરવામાં.

તાઅજ્જલના બરાબર બિલાફ તાખીર છે, વાર લગાવવી, વક્ત ગુઝારવો, સબર કરવો યા આજકાલ કરવું. તાખીર જો ખેરીયત હાસિલ કરવામાં હોય યા સબરથી કામ લેવામાં હોય તો તે મુફીદ બની જાય છે. મગર એવી તાખીર જે કામમાં નુકસાન થાતું હોય યા બીજાને કોઈ સબબ બગૈર તકલીફ પહોંચાવતું હોય, તો તે ગલત રવૈયો છે.

યમનના દાઈ સૈ.અલી બિન મોહંમદ બિન અલ-વલીદ (આ.કુ.) આપના એક બયાનમાં ફરમાવે છે કે, ઘણા લોગોને આજકાલ કરવાની આદત પડી જાય છે. તેઓને તાખીર કરવાનું ગમે છે અને કામને બિલાવજેહ લંબાવે છે. આમ કરવાથી નિયતમાં કમ્પોરી વાકેઅ થાય છે. અમલની અહેમીયત ઘટી જાય છે અને તેના મુકમ્મલ થાવાની કોઈ ઇન્તેઝારી કે ઉમ્મીદ બાકી રહેતી નથી. તેમાંથી બરકત ઉઠી જાય છે અને તેના નતીજાની કોઈ પરવાહ કરતું નથી. જો બરાબર વક્ત પર કામ થયું હોતે તો એક તરહની ખુશીનો અહેસાસ થાતે પણ યહાં તો અફસોસ, બૈચૈની, મઝમ્મત અને તાખીર થઈ હોવાના બહાનાઓ સિવાય કંઈ જ બાકી રહેતું નથી.

તાખીર કરવાની આદતના સબબ એ શખ્સની ગલત છાપ લોગો માં પડી જાય છે. હાલાંકે એવા કામ કે જે એ વક્ત પર કરી ગુઝરવાની તાકત રાખતો હોય તો પણ લોગો એમ જ સમજશે કે એ હરગિઝ વાઅદા મુજબ કરી આપવાનું કામ પૂરું નહીં જ કરીને આપે, લેહાઝા એવા શખ્સને કોઈ અહેમીયતનું કામ સોંપવું જ ના જોઈએ. આજકાલ-ગલ્લાતલ્લા કરવામાં લોગોમાં ઇઝ્ઝત બરકરાર રહેતી નથી. એમ નથી કે, આ આદતે બદ રાખવાથી લોગો પાછલ-પાછલ પૂછતા-પૂછતા આવશે ! ના, લોગોના કામ રૂકતા નથી, તેઓ વક્ત પર કામ કઢાવવા બીજો કોઈ આસાન અને પાકો રસ્તો તલાશ કરી જ લેશે. આજકાલ કરનારનો આજ તો જાશે જ પણ કાલ પણ એના હાથ નહીં લાગે. ★

મશ્કીઆવાલા

ચોથા ફાતેમી ઈમામ મૌ.મોહંમદ અલ-બાકિર (અ.સ.) એ જે વક્ત આપના વાલિદે માજિદ બાવાજી સાહેબ સૈયેદુરકિઈના વરસાજેદીન મૌલાના ઈમામ અલી ઝૈનુલ આબેદીન (અ.સ.) ના ગુસ્લો કફનની તૈયારી કીધી તો આપે આપના અહલે બૈત-ઘરવાલાને જમાઅ કીધા અને આપના જિસ્માની હાલાતથી વાકિફ કીધા. તમામે જોયું કે, આપ મૌલાના બેવે ગુઠણ, કદમ અને પૈશાની ઉપર સજદહના નિશાન છે. સબબ કે, આપ હર રોઝ હઝાર રકાત નમાઝ પઢતા હતા અને ઈબાદતમાં શબ-બૈદારી કરતા હતા.

તે બાદ, તેઓની નઝર આપના ખભા પર પડી કે, જેની ચામડી ગાંઠવાલી થઈ ગઈ હતી અને કોઈ ભારી ચીઝ ઉઠાવવાના નિશાન માઅલૂમ પડી રહ્યા હતા. આ વાસ્તે ઈમામ અલ-બાકિરને પૂછવામાં આવું કે, અય સાહેબ ! આ નિશાનીઓની હકીકત શું છે ? આ ચીઝ તો ઘણી જ તઅજ્જુબબૈઝ છે. આપે ફરમાવું કે, કસમ બાખુદા ! મારા સિવાય આ મખ્ફી વાતની કોઈને ખબર નથી અને મારા બાવાજી સાહેબને પણ માઅલૂમ ન હતું કે, આપના જિસ્માની નિશાનના રાઝની વાતની ખબર મને છે. જો આપ ઈન્તેકાલ ના કરતા તો આ રાઝ એ રાઝ જ રહેતો, યહાં તક કે, હું તમે સઘલાને પણ આ ખબર ના કરતો.

(બકીયહ પેજ નં. ૧૦ પર)

અય ફરઝંદો ! જવાનીને સાચવો. ખૈર પર ચાલો.

મરદાને હક્ક

૧૩ રજબુલ મુરજજબના દિન મક્કા શહેરમાં કાઅબતુલ્લાહમાં હક્કતઆલાના ઘરમાં મૌ.અલી બિન અબી તાલિબ (અ.સ.) પૈદા થયા. હક્કના ઘરમાં હક્કના સાહેબ પધારા. રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ને એક અજીબ તાકત અને કમાલીયતનો અહેસાસ થયો. આપના કલ્બો ઝહેનમાં ઈલ્મો તકવાનો દરીયો મૌજઝન થયો. મૌ.અલી (અ.સ.) ની શિકલમાં આપે હર હાલ, હર લમ્હા અને હર ઘડી આપના ખલીફા પાયા. આપની મૌ.અલી પર નઝરે મહબ્બત અને દસ્તે શફકત એવી ખાસ થઈ કે, આપના જ ઘરમાં આપના ફરઝંદની માનિંદ એમનો ઉછેર અને નશવો નુમા પરહેઝગારી, હક્કપરસ્તી અને સબરો સફા પર થઈ.

નબી સાહેબના ઈન્તેકાલ બાદ મૌ.અલી જ આપની નુબૂવતના વાલી, વારિસ, અમીન અને વસીયતોને પૂરી કરનાર થયા. પૂરા જહાનના જૂઠા બાતિલતપરસ્તોને દરમિયાન, કુફ્રો બગાવતના તુફાનમાં હક્કતઆલાનો હક્ક મૌ.અલી મુશ્કેલકુશાના દામનમાં જ મહેફૂઝ અને બાકી રહ્યો. હક્કના દીનની શમ્અને કોઈ આંચ ના આવી. ખોટા દાવેદારોના ફિત્તાઓની તેજ હવા તેને બુઝાવી ના શકી. આપ અને આપની આલના સબબ આજે પણ તે દીવો ઝૌફિશા છે, પૂરા જહાનમાં તેની રોશની ફેલાવી રહ્યો છે. તે સાહેબે હક્કના હક્કની દીવાની રોશની થી ફેઝ લેનાર અને ફાયદો ઉઠાવનાર મરદાને હક્ક છે.

આપની આલના અઈમ્મતે સાલેહીન, ઝરૂર અલ્લાહ જલ્લા શાનોહૂના આ ઝમીન પર ઉમ્મતના ખલીફાઓ છે, જે રૂશ્દો હિદાયત દઈ રહ્યા છે. તેઓ ખૂન-ખરાબો કે જંગો જિદાલ કરીને, ઝાલિમાના તૌર પર ઝબરદસ્તીથી ઈમામ નથી બના, મગર આ ઈમામો તો મુસ્તહિક્ક ને એનો હક્ક આપનાર છે, લોગોના દિલો માંથી શક-શોબોહાતને દૂર કરનાર છે. અલ્લાહતઆલાના દીનને અને કિતાબને સાચવવા વાસ્તે તે ખૂબ બહેતર જાણે છે કે, કોને ખલીફા બનાવવા કે, જે હર ઝમાનમાં તેની મસ્જિદમાં તકવાના મિનારાઓને બલંદ કરે અને તેની દાઅવતની મહેરાબો મિમ્બરને બરાબર સાચવે.

અઈમ્મતે સાલેહીન પોત-પોતાના વક્તમાં મસ્જિદુતકવા છે. અસાસે દીનના મઝબૂત થાંભલાઓ છે. ઈલ્મે ઈલાહીની બલંદ છત છે. કુરઆને કરીમની તાઅલીમાત તે મસ્જિદના ફરશ છે. મુમિને મુખ્લિસને તેમાં દિલી કરાર છે. દુનિયાના દગાબાઝોથી એ મહેફૂઝ છે. આ પાકો સાફ મસ્જિદથી જ દીને ઈસ્લામ અહલે દુનિયાના દરમિયાન બાકી છે. આ મસ્જિદ એક ઈલ્મના શહેર જેમ છે કે, જેના દરવાઝા મૌ.અલી સાહેબે ઝુલફિકાર (અ.સ.) છે. આ મસ્જિદનુમા શહેરને આબાદો શાદ કરનાર મરદાને હક્ક છે કે, જેની સિફતો કુરઆને કરીમમાં દરજ કરવામાં આવી છે.

લયલતુલ અકબહમાં ૭૦ અસ્હાબે નબી સાહેબ (સ.અ.વ.વ.) ને બયઅત-મીસાક આપો. આમાંથી મૌ.અબ્દુલ્લાહ બિન રવાહા (રિ.અ.) એ અરઝ કીધી કે, “આપ યાહો તે મુજબ હમારાથી મીસાકની શરતો કરાવી લો. હમેં ઝરૂર તે જ મુજબ અમલ કરી બતાવીશું.” નબી સાહેબે ફરમાવું કે, “તો સાંભલો ! અલ્લાહતઆલાની ઈબાદત કરજો, શર્ક હરગિઝ ના કરજો. નાનામાં નાનો શર્ક તમારા આઅમાલને પાડી નાખશે. જેમ તમામ જાનો માલને મહેફૂઝ રાખો છો તેમ મને પણ મહેફૂઝ રાખજો. કેમકે, મારા સાથે તમારા આઅમાલ જોડાયેલા છે.”

અરઝ થઈ કે, આમ કરવાથી તેના બદલામાં હમને શું મિલશે ? નબી સાહેબે ફરમાવું કે, “જન્નતનો હદીયો મિલશે.” અરઝ થઈ કે, આ તો ખૂબ જ ફાયદામંદ તિજારત છે, સૌદો છે અને લાભવાલું વેચાણ છે. આ નુક્તા પર નઝર કરવામાં આવે તો ઈલ્મ થાય છે કે, વેંચનાર મુમિને મુખ્લિસની રૂહ છે અને ખરીદનાર અલ્લાહતઆલા છે. વેચાણ અને (બકીયહ પેજ નં. ૧૦ પર)

અય ફરઝંદો ! ઘરને સાચવો. ખૈરને દાખિલ થાવા દો.

વઝફુર ફિલ કિતાબે ઈસ્માઈલ
મૌ. ઇમામ ઇસ્માઈલ બિન મૌ. ઇમામ અસ-સાદિક (અ. સ.) ની
તારીખે ઇસ્માઈલી - કિસ્ત-૫

- **પાંચમી દલીલ :**

હમ્ને હકીકત જાણીએ છે કે, હર હાલમાં કુદરત હર ચીજને તેના વક્તમાં અને તેના મિઝાજ મુજબ વુજૂદમાં લાવીને મુકી દે છે. હરએક ચીજની કેફીયત, કિરદાર અને સિફત બીજાથી અલગ હોય છે, જેના સબબ તેની શનાખ્ત અને અસરાત માઅલૂમ થાય છે. મગર એવી ચીજ કે જેમાં ઈખ્તેલાફ હોય, સમજ ના પડતી હોય, માઅરેફતનો કોઈ રસ્તો મિલતો ના હોય, પણ તેની બનાવટ, તખ્લીક યા સિફત ઘણી ખાસ હોય, બેનમૂન હોય અને તેને તલબ કરવામાં જે ઝડૂરી ચીજો હોય તે મૌજૂદ હોય તો તેના તરફ પહોંચવામાં તાખીર થાય છે પણ આખિરકાર પહોંચી જવાય છે. હકીકી ઇમામત તરફ પહોંચવાના પણ અલ્લાહતઆલાએ રસ્તાઓ મુકેલા છે. ચંદ રસ્તા જલી છે તો બીજા ખફી છે. ચંદ ચીજો ઝાહિરમાં લવાય છે તો બીજી બાતિનમાં બયાન થાય છે. હર વક્ત તમામ ચીજો ઝાહિર-ખુલ્લી નથી હોતી. ઇમામતની સિફત પણ એવી જ છે. **બીજાથી અલગ છે, અનોખી છે, સાબિત છે, હક્ક છે અને મૌજૂદ છે.** તેના રસ્તાઓની તલબમાં અહલે ઇમામ ઉમ્મીદવાર હોય છે. અલ્લાહતઆલાનું મીઝાન કાઈમ છે અને તેની ઝિક સાથે ઇમામતની ઝિક જોડાયેલી છે.

કોઈ શખ્સ ઘણી બધી ચીજોની યાદી બનાવે અને તે મુજબ તલબ કરવા નિકલે મગર તેમાં ઉત્ઝૂજ-લીબુને લખવાનું ભુલી જાય. હાલાંકે, એને તે ઉત્ઝૂજની તખ્લીક, રંગ, કેફીયત, ખુશ્બૂ, ઝાયેકો, નૌઈયત, ઈસ્તેમાલાત તમામ બાખૂબી ખબર છે. તો, ઝડૂર એ શખ્સ જે વક્ત એવી કોઈ ચીજને જોશે કે, જેની સિફત ઉત્ઝૂજની મિસિલ કામિલ અને હૂબહૂ છે તો એને ફૌરન ઉત્ઝૂજ જ હોવાનું યકીન થઈ જાશે. ભલેને યાદીમાં તે શામિલ ના હોય. લીબુની સિફત કામિલ મુમિનની હોય છે જે કુરઆને કરીમની તિલાવત, ઇમામતની માઅરેફત સાથે કરે છે. **કલામે હક્ક અને ઇમામે હક્કને સાથે મિલાવી દે છે કેમકે, આ બેવે મિલે તો જ દીને હક્કની માઅના રોશન થાય છે.** અલ્લાહતઆલાએ લીબુની તખ્લીકમાં ખુશ્બૂ અને સ્વાદ બેવે ઉમ્દા મુકેલા છે.

ઇમામતના સિલસિલામાં ઇમામનો હુકમ આઅલા અને આખિર હોય છે. અલ્લાહતઆલાનો હુકમ એના સાથે જોડાયેલો હોય છે. ઇમામની નફસાનીયાત અને જિસ્માનીયાત બહેતરીન ખસલતો અને નૈકબખ્તીઓ પર મબ્ની હોય છે. અલ્લાહતઆલાનો એતેમાદ તેના ઇમામ પર એ તરહ હોય છે કે, **ઇમામતની સેહત, શરીઅતની મઝબૂતી અને મુમેનીનની માઅરેફત બરકશાર રહે.** આ એતેમાદે ઈલાહી ઝૈદ બિન મૌ. અલી ઝૈનુલ આબેદીન સાથે અને બનૂ જાઅફર મોહંમદ, મૂસા અને અબ્દુલ્લાહ સાથે ન હતો. આ એતેમાદ, ઈલ્હામે ઈલાહી અને તાઈદે રબ્બાની સાથે ગહેરો તઅલ્લુક રાખે છે. ઇમામતની હક્કાનીયતની બુનિયાદ જ આ ચીજો પર ઊભેલી હોય છે. નૂરાનીયતનો આ મજમૂઓ મૌ. ઇમામ ઈસ્માઈલ (અ. સ.) અને આપના ફરઝંદ મૌ. મોહંમદ (અ. સ.) માં આશકાર, રૂનુમા અને જલ્લાઅફરોઝ હતો. ★

(પેજ નં. ૧૩ નું બાકી)

આ કલામે અલવીમાં હિકમતના દરીયા સમાયેલા છે. ઈન્સાની ઝિંદગીની અસલી માઅના ઝલકી ઉઠે છે. **ઝબાનથી જહન્નમ તકનો સફર છે.** યાઅની કે, ઝબાનથી નિકલેલા કલામ એક શખ્સને ક્યાંથી ક્યાં પહોંચાવી શકે છે. ભુલ થાવાનું પહેલું પગથીયું ઝબાનનું બેકાબૂ હોવું છે. બેશરમીની ઈબ્તેદા ગુનાહગાર બનવું છે. પરહેઝગારના દાએરામાંથી નિકલવું યાઅની કે ખુદના દિલને મારી નાંખવું છે. હવે જો હમ્ને અકલની પુખ્તગી સાથે વિચારીએ, તો જે વક્ત દિલ મરી જાય તો શું ઈમાન બાકી રહે? બિલકુલ નહીં! જે શખ્સ ઈમાનથી મુનવ્વર નથી તેની પૈશાની પર જહન્નમી લખાય, એમાં કોઈ તઅજજુબ નથી. ઝડૂર! એ બેઈમાન શખ્સ આતિશે જહન્નમમાં બુરી તરહ ઘકેલાઈ જાશે. ★

અય ફરઝંદો ! બર્યાને સાચવો. ખૈરની નસીહતો કરો.

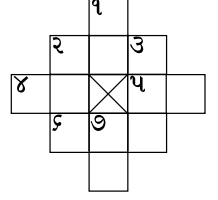

લફઝી કશ-મ-કશ

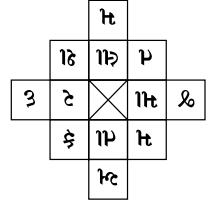
* ઉભી તરકીબ :

- ૧) અલ્લાહતઆલાએ હમને ઘણી-ઘણી નેઅમતો ----- કીધેલી છે કે, જેના વાસ્તે હમારા પર શુક કરવું વાજિબ છે. (૨)
 ૨) હયાત અને ----- નો જે માલિક છે, તે જ બંદાઓને રોઝી બખ્શનાર છે. (૩)
 ૩) હમારા અલવી બોહરાના મકાનો આઅલામાં આઅલા પડદા, ચાદરો અને ઝમીન પર ----- થી ઝીનતદાર હોય છે. (૩)
 ૭) “અલ્લાહ” લફઝના દરમિયાનમાં અરબી ઝબાનનો કયો હરફ આવે છે? (૨)

* આડી તરકીબ :

- ૨) કાઅબતુલ્લાહના હરમમાં જાનાર શખ્સ તેના ઈર્દ-ગિર્દ ૭ ફેરા મારીને એક તવાફ દે છે કે, જે જગાને ----- કહેવાય છે. (૩)
 ૪) ગૈર રસ્તેથી ----- થયેલી દૌલતમાં બરકત નહીં હોય. (૨)
 ૫) મિસ્કીનને ----- કરનાર શખ્સની દોઆ કમ્જોર થઈ જાય છે. (૨)
 ૬) મૌ.ઈબ્રાહીમ બલીલુલ્લાહ રાતે ભુખા શખ્સની ----- માં દર-દર ફિરતા હતા. (૩)

લફઝી કશ-મ-કશનો ખુલાસો :-

નોંધ : લફઝી કશ-મ-કશના કૉલમના સવાલાતનો હલ આ સાથે જ આખિરમાં ઊંધા જવાબો પ્રિન્ટ કરીને આપવામાં આવો છે. કારેઈનથી ઈલ્તેમાસ છે કે, પહેલા સવાલાતને હલ કરવાની કોશિશ કરે અને પછી ખુદ જ પોતાના જવાબો સહી છે કે ગલત, તેની તફતીશ કરે. ★

(પેજ નં. ૨ નું બાકી)

આજે પૂરા જહાનમાં તે નૂરાની બીજમાંથી પૈદા થયેલું શજરતે મુબારકહ ફેલાયેલું છે. હર જગા પર તેની શાખ-ડાલીઓ છે. “યા અલી” ની તસ્બીહ કરનાર લોગો-શીઅયાન દુનિયાના હર ગોશામાં મૌજૂદ છે. “યા અલી” નું બીજ બોઈને તે ઝમીનને પાકીઝા કરી રહ્યા છે.

ઝબાં પર વિર્દ જબ હો “યા અલી”, બહી, છોટી બલા જો હો ટલી,
 પચીને હર બલા હે છૂટતે હૈં, દિબે અલવી જભી ઝટ સે ચલી. ★

(પેજ નં. ૧૧ નું બાકી)

રસૂલુલ્લાહ બાવાજી ફરમાવે છે કે, જે વક્ત કોઈ ગુઝરી જાય અને એના ઉપર નમાઝ પઢવા વાસ્તે નિદા કરવામાં આવે અને તમને એના જનાઝા તરફ બોલાવવામાં આવે, તો તમે જલ્દીથી એના ઘર તરફ ચાલા જાવ. એના જનાઝાને એની કબર તક ઉચકીને પહોંચાવવું પસંદીદહ અમલ છે, સબબ કે, એનો જનાઝો તમને આખેરતની યાદ અપાવે છે. એ તરહ કે, તમને પણ એક દિન કબરની મંઝિલ તક પહોંચવા વાસ્તે જનાઝામાં સુવવાનું છે. તમે જો બીજાના જનાઝાઓ ઉચકવામાં જલ્દી કરશો તો તમારી મૌતની નિદા જે વક્ત તમારા અહલો અકરૂબાને દરમિયાન થાશે તો તમારા જ અમલ મુજબ લોગો તમને મંઝિલે આખેરત તક પહોંચાવવા વાસ્તે જલ્દી કરશે. હરએક શખ્સ મરનારને એનો જનાઝો ઉઠાવીને કબર તક પહોંચવાના કદમ આપે છે અને કબરમાં માટી નાંખીને એનું ઘર બનાવે છે. ★

અય ફરઝંદો ! ઝબાનને સાચવો. ખૈર જ અદા કરો.

“ ઝબાનથી ઝિયાદ કલામ, લખાય છે જહન્નમમાં નામ ”

સાહેબે હિકમત બયાન કરે છે કે, ઈન્સાનના મૂંઝમાં ઝબાન, તે બગૈર હાડકાનો એક ગોશ્તનો લોચો છે. લીસો અને સપાટ છે, તે મૂંઝના હર ગોશામાં ફિરી શકે છે. ઈન્સાનના જિસ્મમાં ગર દિલો દિમાગ રાજા છે તો ઝબાન તેનો વઝીર છે. હર આઅઝાની વિઝારત અને તરજુમાની ઝબાન જ કરે છે, તેથી બીજા કરતા તે ઝિયાદહથી ઝિયાદહ હરકતમાં રહે છે. તેની હદથી ઝિયાદહ યા હદથી કમ કોઈ તેને ઈસ્તેમાલ કરે, તો એને વાસ્તે આફત આવવાની તય છે. મગર એ વાત સાફ છે કે, તેની ઝિયાદતીથી આફતમાં ઝરૂર વધારો થાય છે.

ઝબાન જ આફતોનો દરવાજો છે અને તેનો ગૈર-ઈસ્તેમાલ કરનાર શખ્સ વાસ્તે જહન્નમનો રસ્તો છે. જે શખ્સ હદથી ઝિયાદહ બોલા કરે, ગૈર-મોકાની અને ગૈર-લાઈક વાતો કરા કરે, તો ઝરૂર એનાથી ભુલો ઘણી જ થાશે. એના જ અલ્ફાઝનો એ કેદી બની જાશે. વધારે પડતું બોલવું, એની આદતે બદ બની જાશે. એ યાહશે તો પણ ઓછા-મુખ્તસર કલામમાં પોતાની વાત નહીં મુકી શકે.

જો આ જ આદતે કબીહા રહી અને એનાથી ભુલો ઝિયાદહ થાવા લાગી, તો એના સાથે શરમ પણ કમ થાતી જાશે. આ થાવાથી એક જડપણું પૈદા થાશે અને તબીઅતમાં સખ્તી આવી જાશે. એવો રવૈયો અને સુલૂક થઈ જાશે કે એના વાસ્તે કોઈ બહેતર ચીઝ કહેશે યા કોઈ ચીઝમાં સુધારો કરવાની સલાહ આપશે, તો એ તેને હરગિઝ કુબૂલ નહીં કરે અને બેશરમીથી એ સામેવાલા શખ્સને તરછોડીને ઝલીલ-બેઈઝઝત કરી નાખશે.

હવે, હમ્ને જોઈએ કે, ઝબાનની ગૈર-ઝિમ્મેદારાના હરકતથી ખતાઓ વધે છે, ખતાઓના સબબ બેશરમી આવી જાય છે. શખ્સ જે કોઈ બેશરમ થયો હશે, એના વાસ્તે દીનદારી, પરહેઝગારી, તકવા યા ખોફે ખુદાનો કોઈ સવાલ રહેતો જ નથી ! એ બેફિકર, બેબાક અને બરછટ થઈ જાશે. કોઈની પરવાહ કીધા બગૈર એ પોતાની દુનિયામાં, પૈસામાં કે દાએરામાં પડેલો હશે. ભલા લોગોની સોહબતથી એ દૂર થઈ જાશે અને તેઓને એ નિગાહે પસ્ત અને નઝરે બદથી જોશે. દીનદારોના આઅમાલની એ મઝાક ઉડાવશે.

આ તરહના શરમનાક હાલાત જે વક્ત કોઈના પૈદા થાય છે, તો ઝરૂર એનું દિલ અહેસાસાત, હમદદી અને જઝબાતથી ખાલી થઈ જાય છે. એમ કહેવાશે કે, એ શખ્સ બેદિલ થઈ ગયો છે. યાઅની એનું દિલ મરી ગયું છે. એ ફક્ત દુનિયા વાસ્તે જીવી રહ્યો છે. કેમકે જે દિલ એને આબેરત તરફ લઈ જનારું હતું, તેને તો હવે મૌત આવી ગઈ છે. એ ઝાહિરી તૌરથી જ ઝિંદા હશે પણ બાતિની લેહાઝથી એ મરી ગયો હશે.

જે શખ્સના કલામમાં બદી હોય, ખતાઓ હોય, બેશરમી હોય, બદીની હોય, મૌત પામેલું દિલ હોય, તો એનું ઠેકાણું પછી કઈ જગા હોય શકે !! ઝરૂર, એમાં કોઈ જ શક નથી કે, એને અલ્લાહતઆલા જહન્નમમાં દાખિલ કરશે. અઝાબે શદીદ એના ઈસ્તિકબાલ વાસ્તે તૈયાર હશે.

એના વાસ્તે આ તમામ ખરાબીઓનો સબબ એની ઝબાન છે. ઝબાન ઈન્સાનને ઈઝઝતના ફૂલહાર પણ પહેરાવે છે અને ઝિલ્લતના કાંટા-ભરા રસ્તા પર પણ ચલાવે છે. હવે, હમને આ બેવે માંથી નક્કી કરવાનું છે કે, હમારા વાસ્તે કઈ ઝબાન અફઝલ છે : દૂંકી મીઠી ઝબાન યા લંબી કડવી ઝબાન. ★

શાઅબાનુલ કરીમ

રજૂલુલ્લાહ છે માલિક જેના, તે મહીનો છે શાઅબાન,
તેમાં એક રાત આવે છે જેની અઝમત અઝીમુદ્દિન,
હોઆ, સજદા, રૂફૂઅ, તરબીહ, ઈબાદત તેની છે પહેચાન,
ગમાઝીની રિયાઝતથી પડો, રૂવાઈમાં ઘયતાન,
કરો આઅમાલ-નામાને તમે તૌબાથી યાકીઝા,
ખુદા થાશે ઘણો રાઝી રહે બંદો જે યાકીઝા. ★

અય ફરઝંદો ! દૌલતને સાચવો. ખૈરના રસ્તે ખર્ચ કરો.

કસીદહ મુબારકહ

૪૪ માં દાઈએ હક્ક
સૈયદના અબૂ હાતિમ
તૈયેબ મિયાઉદ્દીન સાહેબ (આ.ફુ.
તારીખે ઇન્તેકાલ : ૫ શાઅબાન ૧૪૩૬ હિ.

દીને હક્ક કી હિફાઝત કી ખાતિર કોઈ,
નાઈબે સિબ્તે ખેરૂલ બશર ચાહીએ,
આજ હર કૌમ કી રહેબરી કે લીએ,
મેરે મૌલા સા એક રાહબર ચાહીએ.
તૈયબુલ અમ્ર કા ભૂર થા ઝોફિશા,
ચહેરએ શેહ મેં થી પંજતન કી ઝિયા,
તૂર કી રૌશની દેખને કે લીએ,
મુમિનોં દિલ મેં ઝોકે નઝર ચાહીએ.
ખેર હી ચાહતે હૈં વો અરશે નર્શી,
જાન અપની નિઠાવર કરેં મુમેર્ની,
હુસ્ને અખ્લાક કા હે તકાઝા યહી,
ચાહનેવાલે કો ઉમ્મભર ચાહીએ.
સાકીયા હુબ્બે મૌલા કા પાની પિલા,
પંજતન પાક કા મુઝકો સદકા દિલા,
યશમે અલ્તાફ કા હે યે મુશ્તાક દિલ,
એક નિગાહે શહે બહેરો બર ચાહીએ.
મંઝિલે આખેરત સખ્ત હે, દૂર હે,
બેસહારા યે ઇન્સાન મજબૂર હે,
દસ્તગીરી કી ખાતિર અય તેયેબ શહા,
આપસા હમકો એક રાહબર ચાહીએ.
પઢકે અઊઝો હી કુરઆન કો મેં પઢું,
હે યે ફરમાને હક્ક જિસ પે હર દમ ચલું,
દુશ્મને હક્ક સે પહેલે બરાઅત કરું,
સાથ દાઈઝમ્માં કા અગર ચાહીએ.
આપકા રૌઝા હે બાકમાલો જમાલ,
રહેતા હે આપકા હમકો એક બસ ખયાલ,

પૂરા કર દેં કોઈ કર દે ગર એક સવાલ,
હમકો દાઈએ ખેરૂલ બશર ચાહીએ.
તૂલ હો તૂલ હો ઉમ્મે હાતિમ શહા,
ચૂં હી રૌશન રહે શમ્મે બઝમે હોદા,
બહેરે દાઈઝમ્માં અબ અય ખેરૂલ વરા,
મેરે દિલ કી દોઆ મેં અસર ચાહીએ.
કલ્બ મેં ઇશકે હાતિમ શહા હે અગર,
કિસ લીએ ફિર ઝમાને કા મુઝકો હો ડર,
ચાહે દીવાના કેહ દે મુઝે અય કદીર,
અપને મહેબૂબ કો ઉમ્મ ભર ચાહીએ. ☆

લાફ્તા હોતા નહીં

બેખબર કહેતા હે હમકોં શાહુમા હોતા નહીં,
ઠોકરેં ખાતા હે લેડિકત તજરબા હોતા નહીં.
કબ અલી હોતા નહીં કબ મુસ્તકા હોતા નહીં,
કાશ્વાને હક્ક કળી બે-શાહુમા હોતા નહીં.
કાબિલે અક્સોસ હે વો લોગ જિતકી શહ મેં,
મુઝિકલેં હોતી હૈં સૌર મુઝિક્કુશા હોતા નહીં.
હર કસોં નાકસ, ખલીફા હો તો સકતા હે મગર,
હર ખલીફા જાંનશીને મુસ્તકા હોતા નહીં.
સિર્ક ઉતકોં ઝેબ દેગી કુલકિકારેં હૈંદરી,
કત્ત જિત દાર્થોં સે કોઈ બેખતા હોતા નહીં.
દિલ ભી જલના ચાહીએ અય કાહિદાને મોહતઅમ,
સર કુકાકર બંદગી કા હક્ક અદા હોતા નહીં.
ચાદરેં અહેશામ સે ઇપતે નહીં સીરત કેં દાગ,
સિર્ક હજજ કરને સે કોઈ પાવસા હોતા નહીં.
સબકોં મિલતા હે કહીં ઝીંરે ઇલાહી કા શરફ,
હર બશર મરદોં મેં જા કર લાફતા હોતા નહીં.

અય ફરમંદો ! પાનીને સાચવો. તમારા વાસ્તે તે ખેર છે.

અપની ઝબાન

હરએક કૌમની પહેચાન તેની ઝબાનથી થાય છે. ખુદાતઆલાએ પણ કુરઆને કરીમને અરબસ્તાનમાં તેના લોગોની ઝબાન યાઅની અરબીમાં નાઝિલ ફરમાવા અને તે પણ આસાન-સલીસ ઝબાનમાં. આ સાથે કુરઆનમાં તમામ અલ્ફાઝની અસલ-જઝ અરબીથી નથી પણ બીજી ઝબાનોથી પણ ચંદ અલ્ફાઝ તઅલ્લુક રાખે છે. ખાસ કરીને ઇબરાની ઝબાન. યાઅની કે, કોઈ એક ઝબાનમાં બીજી મુખ્તલિફ ઝબાનોના મુહાવેરા-અલ્ફાઝ-બંદિશો શામિલ હોય છે. હમારી કૌમ જમાઅતે અલવીયહ નાજીયહની ઝબાન લિસાનુદાઅવત છે. હમને ખબર છે કે, આ ઝબાનમાં ગુજરાતી સાથે અરબી, ઉર્દૂ, ફારસી અને હવે અંગ્રેજીના અલ્ફાઝ મખ્લૂત છે, મમ્જૂજ છે, મિલેલા છે. યાઅની કે હમારી લિસાનુદાઅવત મુખ્તલિફ ઝબાનોનું મિશ્કર છે.

આ સિવાય હમેં ઘરમાં, બાઝારમાં, વેપારમાં, રિશ્તાઓમાં, બચ્ચાં સાથે, હસી-મઝાકમાં, હલકા-કુલકા માહૌલમાં, તહેવારમાં, ઇબાદતોમાં, હમજોલીઓ-દોસ્તો સાથે, ખુશી-ગમીમાં વગૈરહ એવા અલ્ફાઝ બોલીએ છે, જેનો કોઈ ઝબાન સાથે રિશ્તો-તઅલ્લુક હોતો નથી. ફક્ત તે ચીઝો હમારી બોલચાલમાં વરસોથી દાખિલ થયેલી છે અને કંઈ જ વિચારા બગૈર હમેં તે હાલાત અને બનાવને સમજાવવા તેને બોલીએ છે. આ અલ્ફાઝ-મુહાવેરાને હમેં યહાં આ કોલમને માતહત લાવીશું. એવા અજબો-ગરીબ અલ્ફાઝ-મુહાવેરાને યાદ અપાવીને તેનો મતલબ બતાવીશું. કેટલીક એવી ચીઝો છે જે આજે હમારી ઝબાન પરથી ભુલાઈ ગઈ છે. આ કોલમના સબબ હમને તે જુની ઝબાન યાદ આવશે.

કારેઈન પાસે જો આ તરહના બાઝારૂં યા હલકા-કુલકા અલ્ફાઝ હોય, ઇસ્તેમાલ કરતા હોય, બોલતા હોય તો તેને ૯૨૨૭૫૯૮૮૦૯ પર વોટસએપ કરી મોકલી આપશો.

ગયા શુમારાના અલ્ફાઝ :

અવૈયે, ભોઈમાં, છેલ્લી ખત્મી, ડકવ, ફૂટેલી કારતૂસ.

નવા અલ્ફાઝ :

અખ્ખી : પૂરેપૂરી, કામિલ, મુકમ્મલ.

ઇસ્તેમાલ : માં ! મને તો ચોકલેટની નાની જિવી કિચ્ચર નથી જોઈતી, પન અખ્ખી જ જોઈએય.

બુસ્કોટ : શર્ટ, કમીસ.

ઇસ્તેમાલ : કિમ, એકનો એક બુસ્કોટ પહેરેય. તારે પાસ તો ઠપ્પીની ઠપ્પી છે.

ચિલ્લી ઢમસલ્લા : પડી જાવું, કોઈ ચીઝને પાડી દેવી.

ઇસ્તેમાલ : જો ને ! જલ્લી-જલ્લી આવ્વા ગઈ અને પગમાં દોરી આવી કે ચિલ્લી ઢમસલ્લા.

ડરબું : ઘરનો તે કોનો જે જગા પર કોઈ પડી રહે.

ઇસ્તેમાલ : આ સું ડરબામાં ઘુસી રહ્યોય. જા ! ભાર નિકલ, લોકો સાથે મિલ !

હલામની : થાલમાં ચાવલની ચીઝ પોતાના નઝદીક લઈને લુકમાં દર લુકમાં જમવું.

ઇસ્તેમાલ : આ તારી હલામની સરખી કર. ચારે બાજું સી નદીઓ વહેય. ★

સબર એલો ફાસલો છે જે કોઈ લક્ત પૂરો થાતો નથી અને
કનાઅત એવી તલવાર છે જે કોઈ લક્ત ઘારઘાર થાતી નથી.

અય ફરઝંદો ! બહેતર આદતને સાચવો તમારા વાસ્તે તેમાં તે ખૈર છે.

(પેજ નં. ૩ નું બાકી)

મૌલા અલ-બાકિર ફરમાવે છે કે, “હર રાતે જે વક્ત તમે સઘલા જમી લેતા અને મેહવે આરામ સુઈ જાતા તો આપ તન્હા ઉઠતા, વુઝૂ કરતા અને બેરકાત નમાઝ પઢતા, તે બાદ ઘરમાં જે કઈ જમવાનું બચેલું હોય તેને એક મશ્કીઝામાં ભરી લેતા. જમણથી ભરેલો આ મશ્કીઝો એ તરહથી ઉઠાવતા કે પૂરો બોઝ પોતાના ખત્મા પર લઈ લેતા અને બિલકુલ ખૂફીયહ તૌર પર ઘોડા પર સવાર થઈને મદીના શહેરથી બાહર મિસ્કીનો અને મોહતાજોની ઝોપડીઓ દરમિયાન પહોંચતા હતા.

બાવાજી સાહેબને નકાબપોશ જોઈને તમામ મિસ્કીનો પહેયાની જાતા હતા કે, એમના હાજિતરવા, જમણ જમાડનાર આવી ગયા છે. આપ તેમના દરમિયાન જમણને તકસીમ કરતા હતા. તમામ મિસ્કીન આપને ફક્ત એક નિશાની અને તરીકાથી પહેયાનતા કે, **એક મશ્કીઝાવાલા નકાબપોશ આવે છે અને સાથે જમણ લાવે છે, મુશ્કિલકુશાઈ કરે છે. જે વક્ત તે ઈલાકામાં આપના પહોંચવાનો વક્ત થાતો અને તે મિસ્કીનો આપના જ ઈન્તેઝારમાં હોય અને મશ્કીઝો ઉચકનારી આપની નૂરાની સવારી નઝર આવતી, તો તમામ ખુશ થઈને એક સાથે પુકારતા કે, “જોવ ! જોવ ! સાહેબુલ જેરાબ આવી ગયા, યાઅની કે, મશ્કીઝાવાલા આવી ગયા.**

આ તરહ મિસ્કીનો અને મોહતાજોની હાજિતરવાઈ કરીને આપ દોબારા ઘર તરફ રૂજૂઅ થઈ જાતા હતા અને તે બાદ આપની મહેરાબમાં જઈને પૂરી રાત ઈબાદત કરતા હતા.” મૌલા અલ-બાકિર ઔર મઝીદમાં ફરમાવે છે કે, “અય મારા અહલે બૈત ! મને હવે યકીન છે કે, જે વાસ્તે મૈં તમને યાદ કીધેલા છે આ બાવાજી સાહેબના જિસ્મે અત્હર પર જે - જે નિશાનીઓ તમે જોઈ રહ્યા છો તેની હકીકત તમારા ઉપર રોશન થઈ ગઈ હશે. બાવાજી સાહેબની ઈબાદત અને હાજિતરવાઈની ઈન્તેહાથી તમે બાખબર થઈ ગયા હશો. અલ્લાહતઆલા હમને હમારા બાવાજી સાહેબની સીરતે તાહેરહ પર ચલાવે.” ★

(પેજ નં. ૪ નું બાકી)

ખરીદવાલી ચીઝ જે બેવેના દરમિયાન છે તે **નફ્સ-જાન અને માલ છે.** ખરીદનાર અલ્લાહતઆલા જે મુમિનના આ જાનો માલની કીમત અદા કરી રહ્યા છે, તે જન્ત છે. આ તરહ ફાની ઝિંદગી આપીને બાકી ઝિંદગી હાસિલ કરવું તે મરદાને હક્કની સિફત અને ખૂબી છે.

અઈમ્મતે સાલેહીન જે મરદાને હક્ક છે, તેઓ મુમેનીનના રૂહાની સરદાર છે. તેઓની માઅરેફત અને મહબ્બતથી જ મુમેનીનની રૂહો આલમે કુદસ-બલંદ પાકીઝા જહાનમાં પહોંચે છે. આ કુદસાની દરજાઓ તેઓને આમને આમ હાસિલ નથી થાતા, મગર તેઓ અઈમ્મતે સાલેહીન પર પોતાના જાનો માલને કુરબાન કરી દે છે. તેઓ માને છે કે, **તેઓના જાનો-માલ ના માલિક આલે મોહમંદ (સ.અ.) ના અઘમ્મત છે જેઓ મરદારે હક્ક છે.** તેઓ આ ઝમીનની પીઠ પર અલ્લાહના હુજજત છે, તે વાસ્તે તેઓ પર જાનો માલ ફિદા કરવાથી જ જન્તનો ફાયદામંદ સૌદો પાર પાડી શકે છે.

જન્તનો કીમતી હદીયો હાસિલ કરવો હોય તો તે વાસ્તે જે ચીઝ અદા કરવામાં આવે તે પણ એટલી જ કીમતી અને બેમિસાલ હોવી જોઈએ. તે છે, રૂહે મુમિનના ઝરીએ અદા થયેલી એની જાન અને એનો માલ. આ સિવાય કુરઆને કરીમ હક્કના સાહેબો-મરદાને હક્કની બીજી આઅલા સિફતો બયાન કરે છે કે, જેને હમં મુમેનીન હમારી આદતો-ખસ્લતોમાં ઉતારીએ છે.

★ તૌબા કરનારાઓ. ★ ઈબાદત કરનારાઓ. ★ અલ્લાહતઆલાની હમદો સના કરનારાઓ. ★ રોઝા રાખનારાઓ. ★ રૂફૂઅ દેનારાઓ. ★ સજદહ દેનારાઓ ★ માઅરૂફ-ભલાઈનો હુક્મ કરનારાઓ, રગબત અપાવનારાઓ. ★ મુન્કર-બુરાઈથી રોકનારાઓ, મનાઅ કરનારાઓ. ★ અલ્લાહતઆલાએ તય કીધેલી હદોની હિફાઝત કરનારાઓ. ★ અલ્લાહતઆલાના હર ફેસલા પર ખુશ થાનારાઓ. ★

અય ફરઝંદો ! આંખોને સાચવો. ખૈર તેની રોશની છે.

ગુલ્શને ફિક્હ - શરીઅતનું હલાલો હરામ બીમારીની ઝિક - કિસ્ત - ૧૫

અખ્બારના કિતાબોમાં વારિદ છે કે, અલ્લાહતઅલાએ મલાએકત-ફરિશ્તાઓને પૈદા કીધા અને તેઓને એક ખાસ બિદમત સોંપવામાં આવી. મુમેનીનની જમાઅત મુજબ મલાએકતની પણ જમાઅત હોય છે, ગિરોહ હોય છે. હર એક જમાઅત તેના સરદારના માતહત બિદમતે ખુદાવંદી બજા લાવે છે. આ બિદમતોની જો હમં ઝિક કરીએ તો તેમાં સરે ફહેરિસ્ત નઝરમાં આ મુજબ આવે :

- (૧) **મલકુલ વહ્ય** : વહ્યના ફરિશ્તા કે જેના સરદાર મૌ. જિબ્રીલ (અ.સ.) છે. તે અલ્લાહતઆલાના હુકમો ફરમાનને નબીઓના દિલ પર લઈને ઉતરે છે.
- (૨) **મલકુલ મતરે વર્ફીઝક** : રિઝક અને વરસાદના ફરિશ્તા કે જેના સરદાર મૌ. મીકાઈલ (અ.સ.) છે. તે ફરમાને ઈલાહી મુજબ દુનિયાના લોગો વાસ્તે રિઝક-રોઝી અને વરસાદ લઈને નાઝિલ થાય છે. ક્યા વક્ત પર, કઈ જગા, કેટલી મિકદારમાં, કઈ તરહ વરસાદ વરસાવવો તે આ મલકના હાથ પર તય થાય છે.
- (૩) **મલકુલ મૌત** : મૌતના ફરિશ્તા કે જેના સરદાર મૌ. ઈઝરાઈલ (અ.સ.) છે. હર ચીઝ માંથી નફસને કબ્જ કરવી અને તેને મૌતનો મઝા યખાવવો તે આ ફરિશ્તાનું કામ છે. તે પોતાના મદદગારો સાથે એક વક્ત પર દુનિયાની મુખ્તલિફ જગાઓમાં સેંકડો લોગો ને મૌત આપી શકે છે. મલકુલ મૌતના હાથમાં આ ઝમીન એક નાના જેવા બોલ-ગોલા મુજબ છે.
- (૪) **મલકસ-સૂર** : સૂર ફુંકનાર ફરિશ્તા કે જેના સરદાર મૌ. ઈસ્રાફીલ (અ.સ.) છે. કયામત આવે તે પહેલા આ ફરિશ્તા ઝોરઘાર સૂર ફુંકશે યાઅની એવી તબાહકુન હવા ચલાવશે કે ઝમીનમાં ઝેરો-ઝબરી અને તલાતુમ બરપા થઈ જાશે.

આ ચારે તરહના સરદારો પર નઝર નાખીએ તો હમને મલકુલ મૌતનો ખૌફ ઝિયાદહમાં ઝિયાદહ હોય છે. કેમકે, તે હમને આ ઝીનતદાર દુનિયાને છોડવા પર મજબૂર કરે છે. મગર, હમં તેનાથી નાવાકિફ છે કે, આ દુનિયા કરતા પણ બીજી એક સુકૂન-બખ્શ જગા છે કે, હમારા વાસ્તે હમેશા-હમેશા નું ઘર છે. મલકુલ મૌત હમને ફનાથી બકા તરફ લઈ જાય છે.

મૌ.ઈમામ જાઅફરુસ્સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે કે, અલ્લાહ તબારકા વ તઆલા અમુક વક્ત મલકુલ મૌત મૌ.ઈઝરાઈલ (અ.સ.) ને હુકમ કરે છે કે, મૌતને વક્ત મુમિનના નફસ-જાનને વારે ઘડીએ નિકાલે અને પાછી એમાં દાખિલ કરે. આ તરહના અમલ કરવા વાસ્તે સવાલ કરવામાં આવો, તે વક્ત આના પાછલના ગરઝને બયાન કરવામાં આવો કે, એ મુમિનના જાનને સહેલમાં સહેલ જગાથી ફરિશ્તા નિકાલે છે. મગર આમ લોગો જે આનાથી જાહિલ છે તેઓ એમ સમઝી લે છે કે, **મૌતના વક્ત એ મુમિન પર કેટલી સખ્તી કરવામાં આવી છે !**

આ અમલ અને હુકમને બિલકુલ ખિલાફ, અલ્લાહતઆલા અમુક વક્ત મલકુલ મૌતને કાફિર ઉપર વક્તે વફાત ઔર સખ્તી કરવાનો હુકમ કરે છે. તો ફરિશ્તા એ કાફિરના જાનને એક જ ઝટકામાં ખેંચી લે છે, જે મુજબ લોખંડનો ગરમ-ગરમ સલીયો ભીગાયેલા બાલોને ખેંચી લે છે. આમ કરવામાં કાફિરને ગઝબનાક દર્દ થાય છે અને સખ્તતરીન તકલીફ પહોંચે છે. મગર આમ લોગો જે આનાથી જાહિલ છે તેઓ એમ સમઝી લે છે કે, **મૌતના વક્ત એ કાફિર ઉપર કેટલી આસાની કરવામાં આવી છે !**

(બકીયહ પેજ નં. ૬ પર)

અય ફરઝંદો ! લિબાસને સાચવો. લિબાસે ખૈર તકવા છે.

૧૦ સાલ :

દાઅવતે હાતિમીયહ તૈયેબીયહ

આકા મૌલા સૈયેદના સાહેબ (ત.ઉ.શ.)

અફલાક ભી કુરબાન હે શાહે ઝમન તોરે લીએ,

હમ ગિલાવર ભી કરેંગે જાનો તન તોરે લીએ.

હે તેરી હમ પર ઈનાયત, હે તેરા હમ પર કરમ,

બન ગઈ હે વે ઝર્મી રશકે યમન તોરે લીએ.

હે તેરી કોશિશ સે દાઅવત કે યમન મેં હે બહાર,

ઝુકતી હે તાઅઝીમ કો શાખે યમન તોરે લીએ.

ગુઝકો હે માઅલૂમ તોરે મુમેર્ની કે હર અમલ,

વે ઝર્મી તોરે લીએ હે, વે ગગન તોરે લીએ.

જો મુશર્ફ હો ગયા એક બાર તેરી હીઠ સે,

ઔર બઢતી જાતી હે ઉસ કી લગન તોરે લીએ.

અમન કા હાઈઝમ્મૌ હે રાહગુમાએ ખલક હે,

રહેતે હેં સર ખમ કિએ મિરો યમન તોરે લીએ.

અહલે બૈતે હક્ક કી મરનહ કા તું હી વારિસ શાહા,

હે હુસૈનો મુરતઝા, અહમદ હસન તોરે લીએ.

તુંને ઝિંદા કર દિએ હૈં હીન કે અરકાન કો,

હુરને ઈમૌ કા મનાઅંગે જશન તોરે લીએ.

ઈલ્મ કી બારિશ સે તોરે હો ગએ ઝિંદા ઝમીર,

ચલ રહેં હૈં ઈલ્મ સે હરએક ઝહેન તોરે લીએ.

ગુઝયે આંચ આને ન દેંગે જૌં મેં જબ તક જાન હે,

સર બ-કફ હૈં મુમેર્ની બાંધે કફન તોરે લીએ.

ઝિંક સે અન્વર બના લે મંઝિલે ઉકબા તેરી,

શેઅર હર એક હે ફિદા શાહે ઝમન તોરે લીએ. ☆

નિગાહે બૂતુરાબ

વાકિફે સિરે ઈલાહી બાદશાહે બૂતુરાબ,

સર બરાહે ઔલિયા આલમ પનાહે બૂતુરાબ.

હમ ગુલામાને અલી હૈં અય જહન્નમ દૂર રેહ,

શાફેએ યૌમુલ જન્ના હે ઇક નિગાહે બૂતુરાબ.

જિસકો કહેતે હૈં મદીના અહલે દિલ, અહલે નઝર,

હમ ઉસીકો જાનતે હૈં, હક્ક બરાહે બૂતુરાબ.

અય નસીમે સુબ્હ તું લે ચલ નજફ કે અર્શ પર,

મુઝકો પહોંચા દે તું એક દિન બારગાહે બૂતુરાબ.

મુસ્તફા કુરઆં હે ગર તો, હે ઝબૌં ઉસકે અલી,

હૂબ્હૂ ગુફ્તા-બ-ગુફ્તા મેરે શાહે બૂતુરાબ. ☆

મુન્કિરે મીસાક

મીસાકનો મુન્કિર છે, શયતાનનો ગુલામ,

તેના આ બદ અમલથી થયો હર જગા બદનામ,

ના પાડે એવા શખ્સથી અલ્લાહ કોઈ કામ,

મક્કારી ને, ફરેબીમાં, ગુઝરે છે સુબ્હો શામ,

હયદરની ઝુલફિકારથી હાથોને કાપસે,

લોગો ગઝબને જોઈને મહેશરમાં કૉપસે. ☆

તિજારત

Ismat Tinwala (MA, B.Ed.)

25 Years of Proficiency in

Sanskrit, Hindi & Gujarati Subjects.

8th to 12th (GSEB, CBSE, ICSE)

A2/103, Ali Chamber-1, 1st Floor, Taiyebi

Park, Ajwa Road, Vadodara - 390019.

Ph.: 09409156524 ☆**Mithen Ismail Sorangwala****- FLAT FOR SALE -**

Opp. Noorani Masjid, Badri Mohalla,

Wadi, Vadodara - 390017.

Ph.: 7383607861 ☆**અય ફરમંદો ! જાનને સાયવો. ખૈર નમદીક આવશે.**

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની ૧૨ મુબારક સુન્નતો

કિસ્ત - ૨૦

નબી સાહેબ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની એન સુન્નતોમાંથી એક પાડોશીઓ વાસ્તે પણ છે. તે છે એમનો ખયાલ, ઈઝત, તઅલ્લુકાત, રહેમદિલી અને મોહબ્બત. આનાથી ઘરની બંદિશો અને હિદાયતના તકાઝા બરકાર રહે છે. આ રિશ્તાઓ એતેમાદ અને ભરોસા પર ચાલે છે. જોવા જઈએ તો પાડોશીઓ નો રિશ્તો બીજા ખાનદાની રિશ્તેદારો કરતા ઝિયાદહ પાકો અને અહમ સાબિત થાય છે.

આ બાબમાં આગલા શુમારાઓમાં ઘણી નસીહતો આવી ગઈ છે. મૌલાના અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) આપના ફરજંદોને બેસાડીને ફરમાવે છે કે,

❖ **મસ્ખરાપણું ખૂબ જ બદતર, ગંદી, ખરાબ અને બદ આદત છે :** તેના સબબ વાતની સંજ્ઞદગી અને એહમીયત ઘટી જાય છે. જે શખ્સને આ તરફ બદતમીઝી કરવાની આદત પડે છે એની લોગો દરમિયાન કોઈ ઈઝત બાકી રહેતી નથી. એની હર વાત ને લોગો હલકામાં લે છે અને રમતબાઝી સમજે છે. એના કોઈ પણ અમલ યા ફેસલા પર કોઈ ધ્યાન આપવું નથી. ફક્ત વક્તને ગુઝારવા વાસ્તે એની સોહબત-કંપની ફક્ત ડ્રામેબાઝી તક મહેફૂદ રહી જાય છે. મસ્ખરીના સબબ એ એની ઈઝતને પણ હંસીમાં ઉડાવી દે છે. પાયા અને નતીજા બગૈરની વાતોને કોઈ ફઝીલત કે કબૂલીયત મિલતી નથી.

હવેના વક્તમાં વૉટસએપ, ઈન્સ્ટા, ફેસબુક, એક્ષ વગૈરહ સોશીયલ મીડિયાના પ્લેટફોર્મ પર મસ્ખરી અને મઝાક એક આમ ફેશન બની ગઈ છે. જેના મનમાં આવે તે પોતાની નાદાનીભરી રાય અને કમેન્ટ લખી શકે છે. બીજાની ઈઝતને ઉછાલી શકે છે. બેશરમી ના તીર છોડી શકે છે. મઝાકમાં ને મઝાકમાં ફસાદભરી હરકતો કરી શકે છે. હમેં મુમેનીનને આ તમામ શરથી દૂર રહેવું પડશે અને હમારા જવાનોને સાચવવા પડશે.

❖ **જે કોઈ શખ્સ જે કંઈ બાબત, ચીઝ, આદત યા કલામ ઘણા કરશે તો તે બાબતથી એ ઓલખાશે, પહેચાનાશે :** આ નસીહતમાં માઅલૂમ થાય છે કે, હમને કોઈ પણ ચીઝને ઈખ્તિયાર કરતા પહેલા, પસંદ કરતા પહેલા, સો વાર વિચારવું - સોચવું જોઈએ. કેમકે, એ ચીઝ હમારી શનાખ્ત બની જાય છે. લોગો હમને તેનાથી જ ઓલખશે.

જૈર આદત હશે તો તાઅરીફ થાશે યા બીજા હમારા નક્કે કદમ પર ચાલી બહેતરીને અપનાવશે અને જો બુરી આદત હશે તો એબદારીની આંગલી કરીને હમારા તરફ ઈશારો કરશે અને સોહબત કરવાથી દૂર ભાગશે. લોગોમાં હમારા તરફથી અચ્છાઈનો પયામ જાવો જોઈએ, ના કે ફસાદ પેદા કરવાનો હમેં ઝરીઓ બનીએ.

ઈન્સાનના ઝહેન પર સોહબતનો ગહેરો અસર પડે છે. ઉમ્દા સોહબતથી બિગડેલો શખ્સ પણ સુધરી શકે છે. સાદા અને સાફ ઝહેન શખ્સને ખરાબ-ગંદી સોહબત ખસ્તા-ખરાબ કરીને એને બિગાડી શકે છે. સોહબત-મિલનસારીમાં જો કોઈ આદતે કબીહા હોય, તો તેનો બઢો તે ગિરોહના હર કોઈ પર લાગી શકે છે. એકની એક ચીઝ જો કહેવામાં આવે અને કરાવવામાં આવે અને ગર તે બદ-શર હોય, તો તે જ મુજબ કરવા પર હમેં આમાદહ થઈ જઈએ છે અને શાયદ કે, તેનાથી જ પછી લોગો હમને ઓલખે પણ છે.

❖ **જે કોઈ શખ્સ ઘણી વાતો કરશે. બેરોકટોક બોલશે તો એની ભુલો પણ ખૂબ થાશે :** જેની ભુલો ઘણી થાશે તો એની શરમ ઓછી થઈ જાશે. હવે જે બેશરમીની યાદર ઓઢી લેશે તો એ પરહેઝગાર નહીં રહે. જે ઝાહિદ-મુત્તકી-પરહેઝગાર નહીં રહે તો એનું દિલ મરી જાશે. આખિરમાં જેનું દિલ જ મરેલું થઈ જાશે, તો એ શખ્સ બિલાશક જહન્નમમાં દાખિલ થાશે.

(બકીયહ પેજ નં. ૫ પર)

અય ફરજંદો ! ઈબાદતને સાચવો. જૈરની મંઝિલ તેને બનાવી દો.

અલ-અકાઈદુલ અલવીયહ - કિસ્ત-૩૪ અલવી અકીદાઓ - અકીદો - ૫૦

અકીદો - ૫૦ : રૂઅયતે હિલાલ યાઅની કે, ચૉંદ જોઇને રોઝા કરવા બાબત.

હમારો અકીદો ઘણો પુખ્તા છે કે, શરીઅતના હર અમલની બુનિયાદ યકીન પર થાય છે, શક-શુબેહ પર નહીં. રોઝાને વાસ્તે હિલાલ જોવો હોય યા હજજે બયતુલ્લાહના અય્યામ મુકરર કરવા હોય, આ બન્ને અમલમાં અગર ઈમાનની તાબેઅદારી કરવામાં ના આવે અને અમલ શક પર થાય તો રોઝૂં યા હજજ બન્ને ઝાયેઅ-નાકામ થઈ જાય છે.

ચૉંદ જોઈને જ રોઝૂં રાખવું તે અહલે બૈત (અ.સ.) પર ઈમાન અને યકીન રાખનારાઓનો શૈવો નથી. અગર એમ કરે તો લોગો ઈખ્તિલાફમાં પડે, બિદઅત ઝાહિર કરે, મુત્તહિદ ના થાય. એવા લોગો અકસર કરીને શહેરે રમઝાનના આવવા પર તેના દિનમાં જમે છે અને ઈદુલ ફિતરનો દિન કે જેમાં રોઝૂં હરામ છે, તેમાં રોઝાદર બને છે. લેહાઝા, શહેરે રમઝાનના ઈબ્તેદા અને ઈન્તેહામાં બન્ને દિનોમાં હરામ કામ પર સવાર થાય છે અને પૂરા મહીનાની મહેનતને ઝાયેઅ કરી દે છે.

ચૉંદ જોઈને રોઝા રાખવાની રૂખ્સત અને ઈજાઝત સિર્ફ એ લોગો વાસ્તે છે કે, જેનો હાદી-રાહનુમા ના હોય. જેઓ ઈમામે તરતીબ આપેલી તકવીમ-કોઠા-કેલેન્ડર થી નાવાકિફ હોય. જેઓને માઅલૂમ જ ના થયું હોય કે શહેરે શાઅબાન ખત્મ થઈ ગયો યા નહીં. એવી મજબૂરીના વક્ત અને જેમકે, ઈસ્લામી મહીનો ચૉંદનો મહીનો કહેવાય છે, તેથી લાચારીમાં પહેલી રાતનો ચૉંદ થયો કે નહીં તેની ઝહેમત ગવારા કરે. પણ હમ્મે અહલે હક્ક અને યકીન છે, અહલે બૈતના અમલને તાબેઅ થાનાર છે, તેથી હમને ઝરૂરત જ નથી કે હમ્મે શહરૂલ્લાહના રોઝા યા હજજ બન્ને ઝાતી રાયથી કરીએ. સબબ કે, હમારા ઈલ્મના રિવાયત કરનાર હક્કના અઈમ્મત અને દોઆત છે, જેઓએ અય્યામની ગિન્તીનો સહી તરીકો બતાવેલો છે. **હમ્મે આસ્માનની તરફ નઝરો નિગાહ દોડાવવાના મોહતાજ નથી.** જે મુજબ સહી વક્ત બતાવવાવાલી ઘડીયાલ જે શખ્સને પાસે હોય છે એ મગરિબની નમાઝ વાસ્તે મસ્જિદથી બાહર નિકલીને તે જોવાનો મોહતાજ નથી કે આફતાબ ગુરૂબ થયો કે નહીં. એ તો પોતાની ઘડીની સેહત પર યકીન કરીને વક્ત પર અઝાન દઈ દે છે, મુત્મઈન થઈ જાય છે કે, મૈં સહી વક્ત પર જ નમાઝ પઢી છે.

તે જ મુજબ હક્કની દાઅવતના ફરઝંદોને પોતાની જમાઅતના કેલેન્ડર પર એતેમાદ રાખી ઘરમાં બેસીને શહેરે રમઝાન શુરૂ થયા યા ખત્મ થયા એમ યકીન રાખવું જોઈએ અને નાહક્કની મગઝપાશી-એહતેજાજ-તફતીશ કરવાની ઝરૂરત નથી. રૂઅયતે હિલાલ પર યકીન રાખનારા લોગો પર અને રોઝા રાખવાની સેહત અને તરીકાનો દારોમદાર રસૂલલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની મદીનાથી ગઝવએ તબૂકની સફર પર છે. શાઅબાનુલ કરીમ મહીના ખાતમહ પર હતા, રમઝાન કરીબ હતા અને રસૂલલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) જઈ રહ્યા હતા, તો મદીનાના લોગો આપના પાસે આવા અને અરઝ કીધી કે, યા રસૂલલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ! હમ્મે આપના રોઝાથી રોઝા કરતા હતા, આપના ઈફતારથી ઈફતાર કરતા હતા, તો હવે આપની ગૈર હાઝિરીમાં હમ્મે રોઝા વાસ્તે શું કરીએ ?

તો, તે વક્ત હાલાતને ફૌરી તૌર પર જોઈને આપે ફક્ત એમ ફરમાવું કે, એમને જોઈને તમ્મે રોઝા રાખો અને એમને જોઈને ઈદ પર ઈફતાર કરો. આ હદીસથી એમ સાબિત થાય છે કે, જહાં તક રસૂલલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) તેઓના દરમિયાન હાઝિર છે તો રૂઅયતે હિલાલની ઝરૂરત નથી. પણ તે લોગોએ એ શખ્સના અકીદા મુતાબિક સવાલ કીધો કે, કોઈ ફાઝિલ શખ્સની ગૈર-મૌજૂદગીમાં શું કરે ? તો આપે આ હાલતમાં એ મુજબ જવાબ આપો. (બકીયહ પેજ નં. ૧૫ પર)

અય ફરઝંદો ! હાથને સાચવો. ખૈરનું ઝૈવર પહેરાવો.

(પેજ નં. ૧૪ નું બાકી)

પણ બહરે-હાલ જે દીનદાર છે એ એમ અકીદો રાખે છે કે, અલ્લાહ તઆલા આ ઝમીનને પોતાના તરફથી કાઈમ-મકામ બગૈર રાખતો નથી. જેમાં તેના બંદાઓના દરમિયાન તેના હુજ્જત અને કાઈમ-મકામનો હક્ક નિભાવે.

તો આ અમરનો ખુલાસો એ થાય છે કે, આપની ગૈર-મૌજૂદગીમાં લોગો તેના મોહતાજ હતા પણ જહાં તક આપ નબી સાહેબની મિસિલ આપના ખલીફા એના બંદાઓ પર હુજ્જત છે, તો રોઝા યા હજ્જ કાઈમ-મકામના અમરથી હોય છે જે તરહ કે, રસૂલલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) લોગોના દરમિયાન માં હતા અને તેઓ પૂછીને કરતા હતા અને હિલાલને તરફ રૂજૂઅ થાતા ન્હોતા અને આસ્માનમાં હિલાલના તુલૂઅ થાવાની તલાશ ન્હોતા કરતા. તેઓ કહેતા હતા કે, યા રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ! હમ્ને આપનાથી રોઝા રાખીએ છીએ અને આપની ઈદથી ઈદ મનાવીએ છે. તેથી, હિલાલથી મૂંહ ફિરાવવું અને ઝમાનાના હાદી તરફ ઈલ્તેફાત કરવા વાસ્તે આ હુજ્જત કાફી-શાફી છે.

તો પછી એમ કેમ તસ્લીમ કરવામાં ના આવે કે, જે વક્ત આ જંગે તબૂકમાં રસૂલલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) એ અમીરૂલ મુમેનીન મૌ.અલી (અ.સ.) ને આપના સાથે ના લીધા બલ્કે એમ કહીને કે, અય અલી ! તમારી મંઝેલત મારા નજદીક એ છે કે, જેમ હાડનની મંઝેલત મૂસાના નજદીક હતી, આમ ખલીફાએ મૂસા મૌ.હાડનની મિસિલ અલીને મદીનામાં રોકી દીધા હતા. તેથી “સૂમૂ લેરૂઅયતેહી” થી માઅના તે છે કે, હવે આઈદા એને જોઈને જ રોઝા રાખજો. યાઅની કે, એની પૈરવી અને ખિદમત કરજો, કહ્યા મુજબ ચાલજો.

આ બારામાં અજબ-તરીન વાત તો આ છે કે, આ હદીસમાં ચાંદની ઝિક જ નથી. પણ આના બાવુજૂદ ઉમ્મતે મુસ્લેમહના ગુમરાહ તબકાની એ ઝિદ કે ગોશ્ત-પોશ્ત અને ચરબીથી બનેલી આંખોથી ચાંદ જોઈને જ રોઝા રાખો. બીજું જે કઈ ઈલ્મ છે જે આંખોની નજરથી

આઅલા-બાલા છે તેને છોડી દો. એવી કમ્ઝોર હદીસ પર ઝિદ અને ગુમરાહી છે. મગર હુકમે કુરઆનીની તો પરવાહ જ નથી.

“વલેતુકમેલુલ ઈદતા” માં ગિન્તીને પૂરી કરવાનો હુકમે ઈલાહી છે. પૂરી ગિન્તીનો મતલબ પહેલાથી જ માઅદૂદ, મુઅય્યન અને મુકરર ચીઝને કહેવાય. એમાં ૨૯ યા ૩૦ નો કોઈ તનાજોઅ-ખેંચતાણ ના હોય. ગરઝ કે, આ હુકમને ઈન્સાફના તરાઝૂમાં મુકીને ગૌર-ખૌઝ કરવાવાલાઓને વાસ્તે બેશુમાર દલીલો છે. ★

દર હમરતે સૈ.બદરૂદીન સાહબ (આ.કુ.)

ઉર્સ મુબારક : ૮ શાબાન, બુસ્તાને બદરી

આપકી ઝાતે ગિરામીથી બહોત ઇઝ્ઝતમઆબ, એક આતમ હો રહા થા આપ હી સે ફૈઝયાબ.

આપ કે ફિરદાર કા ગુફતાર કા અંદાઝ ક્યા, ઝિંદગાની આપ કી થી મોઅતબર ઔર કામિયાબ. કોશિશે પૈહમસે શીરાઝા ખિબરને ન દીયા, હર અમલ તાસાની થા ઔર હર કદમ થા તાજવાબ.

આપકી હરદિલ અઝીઝી સે યે મીલતા થા પતા, યે નિંગાહે મરદે મુમિન કે યકીનન ઇન્તેખાબ. હો નહીં સક્તા કોઈ ભી આપકા નેઅમુલ બદલ, આપકી હસ્તી કહાંસે હોગી ફિરસે દસ્તયાબ.

અલવીયત કા તો હુવા હૈ બોલખાતા આપસે, આપકી ખિદમત મેં કરતે હૈં સલામ આલી જનાબ. થે જો મેહવે ગુફતગૂ કાલ તક હમારે દરમિયાં, આજ હૈ આરામ સે ઝૈરે ઝમીં વો મેહવે ખવાબ.

રહેમતેં બરસે સદા તુરબત પા બસ આઠોં પહેર, ચાંદની ભી જગમગાએ મીલને આયે આફતાબ. હે દોઆ લખ પર યે “અલવી.” બાસફા કે હે યે હી, હો નુઝૂલે રહેમતે બારાં તહદ પર બેહિસાબ. ★

અય ફરઅંદો ! દિલને સાચવો. ખૈરનો જોશ ભરી દો.

❦ સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ ❦

અલી મુસ્કિલકુશા મૌલા, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ,
દરે જન્નતના છે રિઝવોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.

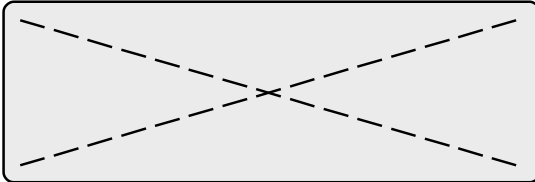
અલીની આલ હક્ક પર છે, સના તેની ઝબોં પર છે,
તે છે અલ-હમ્દના સુલ્તોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.
અલીની આ જમાઅત છે, જહોં માં શાનો અઝમત છે,
ઇબાદત છે તેની પહેચોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.

છે પિસ્તાલીસવોં રહેબર, છે દાઇ આલે પૈગમ્બર,
છે તૈયેબના રૂબે ઝીશોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.
મુબારક છે કદમ એના, હમારા પર કરમ કિતના,
હમારી જાન છે કુરબોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.

હમેં ખિદમત કરા કરીએ, તાલબ ફઝલે ખુદા કરીએ,
ખને ઉકબાનો તે સામોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.
છે કૌસરમાં એની તાઅરીફ, ને છે ઇબ્રાહીમમાં તૌસીફ,
સનાખવોં છે એના કુરબોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.

દોઆ માંગે છે હર ભઘા, હમારા વાસ્તે મૌલા,
કરીએ શુકના સજદા, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.
અલીયુન હુબ્બોહુલ જુન્નહ, કરીમુન્નારે વાલ જિન્નહ,
મહબ્બત એની છે મીઝોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.

વસીયુલ મુસ્તફા હક્કા, ઇમામુલ ઇન્સે વાલ જિન્નહ,
જહોં પર છે એના અહેસોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.
છે હક્ક પાછલ અલીને, પાશ નથી હક્કથી અલી પાછલ,
અલી હક્કના છે જિસ્મો જોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.

હમેં અલવી, હમેં ફખરી, હમેં બદરી, હમેં શમ્સી,
દોઆતો દીનના તારા, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.
શહે હાતિમના છે આશિક, મહબ્બતના હમેં શાઇક,
ઘણું જીવો અથ સૈયેદના, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.

વસેલા છો નઝરમાં આપ, દિલમાં છો સમાયા આપ,
હરએક મુમિનના છો પ્યારા, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ.
રહે કાઇમ શહે હાતિમ, છે મૌલા દીનના હાકિમ,
રૂબે અન્વર મહે તાબોં, સુબ્હાનલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ. ★

❦ ઇબાદતની ઇબાદત ❦

અલીનું નામ લેવું તે ઇબાદતની ઇબાદત છે,
ખરેખર ચૈન છે, આરામ છે ને દિલને રાહત છે,
પળેપળ એટલા માટે તો હું નામે અલી લઉં છું,
હકીકતમાં અલીનું નામ જન્નતની ઝમાનત છે. ★

નોંધ : મુમેનીનના ઘરોમાં અસ-સહીફતુલ
અલવીયહ, અરહાબુલ યમીન, કિતાબુલ
વસાયા, અલવી અકીદાઓની કિતાબ અને
A Neo-Fatimid Treasury of Books
(Olly Akkerman) કિતાબો હોવી ખૂબ ઝડૂરી છે
કે જેની તફ્તીશ મીસાક યા નિકાહની અરઝ
પહેલા કરવામાં આવશે. ★

**અકીદા, અમલ, દોઆ, ફાઝિલ દિન-રાત,
રસમ વગેરે વાસ્તે મુમેનીન
“ અસ-સહીફતુલ તૈયેબીયાહ ” ને દેવડી
પરથી હાસિલ કરીને ગૌરથી પઢે.**

સાલાના લવાઝેમાત (Yearly Subscription)

₹ 100/-

શહરૂલ્લાહમાં વાજેબાતની અદાયેગી વક્તે આપવું.
મેનેજર :- શૈખ ઘલાહીમ ટી. બરોડાવાલા
નાઝ બોક્ષવાલાના ઘરને બાજુમાં, બદરી મોહલ્લા,
વાડી, વડોદરા - ૩૯૦ ૦૧૭. ફોન : ૯૯૦૪૨૨૧૦૯૦.

Visit us at : www.alavibohra.org

E-mail us at : al_haadi@alavibohra.org

Download our Application - **Ahl Uz Zikr / Umm ul Kitaab**

Private Circulation For **Isma'ili - Taiyebi - Alavi Bohra Mumineen** Only.